

ΕΚΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Θα ασχοληθούμε τώρα με το ιδιαίτερο κεφάλαιο της Στατιστικής Συμπερασματολογίας που αφορά την εκτίμηση μιας ή περισσότερων παραμέτρων της κατανομής ενός ποσοτικού χαρακτηριστικού X των στοιχείων του πληθυσμού που μελετάμε.

Έστω $f(x;\theta)$ η συνάρτηση πιθανότητας του χαρακτηριστικού X . Το θ είναι η παράμετρος της κατανομής, όπως π.χ. το p της Διωνυμικής, ή το λ της Poisson, η τιμή της οποίας μας είναι άγνωστη. Γενικότερα το $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_m)$ μπορεί να είναι μια άγνωστη m -διάστατη παράμετρος, όπως η διδιάστατη $\theta = (\mu, \sigma^2)$ της κανονικής. Το πρόβλημα της εκτιμητικής είναι πώς με βάση ένα τυχαίο δείγμα $X_1, \dots, X_n$ είναι δυνατόν να προσδιορίσουμε κατά βέλτιστο τρόπο την παράμετρο θ . Ο προσδιορισμός της καλείται **εκτίμηση κατά σημείο**.

Θα αναφερθούμε μόνο σε ένα από τα κριτήρια επιλογής εκτιμητριών, αυτό της αμεροληψίας, και εν συνεχεία θα αναπτύξουμε δύο μεθόδους κατασκευής εκτιμητριών.

Ξεκινάμε με κάποιους θεμελιώδεις ορισμούς:

Ορισμοί:

i) Τυχαίο δείγμα μεγέθους n από την σ.π. $f(x;\theta)$ θα καλείται ένα σύνολο ανεξάρτητων και ισόνομων τ.μ. $X_1, X_2, \dots, X_n$ που έχουν σ.π. $f(x;\theta)$.

ii) Δειγματοληπτικός χώρος θα καλείται το σύνολο των δυνατών τιμών του δείγματος (π.χ. αν $X_i \in \mathbb{R}$, τότε ο δειγματοληπτικός χώρος θα είναι ο $\mathbb{R}^n$).

iii) Παραμετρικός χώρος (Θ) θα καλείται το σύνολο των επιτρεπτών τιμών της παραμέτρου θ .

Έστω λοιπόν $X_1, X_2, \dots, X_n$ ένα τυχαίο δείγμα από την $f(x;\theta)$. Η εκτίμηση της παραμέτρου $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_m)$ γίνεται μέσω κάποιων συναρτήσεων των $X_1, X_2, \dots, X_n$. Πιο συγκεκριμένα θα έχουμε ότι:

iv) Στατιστική (ή δειγματική) συνάρτηση θα λέγεται κάθε συνάρτηση $T = t(\mathbf{X}) = t(X_1, X_2, \dots, X_n)$ των τ.μ. του δείγματος $X_1, X_2, \dots, X_n$. Προφανώς, κάθε στατιστική συνάρτηση είναι και αυτή μία τ.μ. Για παράδειγμα, γνωστές στατιστικές συναρτήσεις είναι οι:

- $\bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$ (μέση τιμή δείγματος)
- $s^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2$ (διασπορά δείγματος)

Τέλος,

ν) Εκτιμήτρια συνάρτηση μίας παραμέτρου θ θα καλείται μία στατιστική συνάρτηση $T(X_1, X_2, \dots, X_n)$ η οποία χρησιμοποιείται για την εκτίμηση της θ .

Τον υπό μελέτη πληθυσμό μπορούμε να τον συμβολίσουμε με το παρακάτω μαθηματικό μοντέλο:

$$(X, \mathcal{X}, f(x; \theta), \theta = (\theta_1, \dots, \theta_m) \in \Theta),$$

όπου X είναι η τυχαία μεταβλητή που συμβολίζει το χαρακτηριστικό των στοιχείων του πληθυσμού που μελετάμε, $\mathcal{X}$ το πεδίο τιμών της, $f(x; \theta)$ η σ.π. της τ.μ. X με $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_m)$ η άγνωστη m -διάστατη παράμετρο με τιμές στον παραμετρικό χώρο $\Theta \subset \mathbb{R}^m$.

Ανάλογα για το τυχαίο δείγμα $\mathbf{X} = (X_1, \dots, X_n)$ από τον παραπάνω ορισμό έχουμε το μαθηματικό μοντέλο:

$$(\mathbf{X}, \mathcal{X}^n, \prod_{i=1}^n f(x_i; \theta), \theta = (\theta_1, \dots, \theta_m) \in \Theta).$$

Αμερόληψία:

Ορισμός: Αν $T_1 = t(\mathbf{X})$ είναι η εκτιμήτρια της πρώτης, έστω συνιστώσας θ_1 της παραμέτρου $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_m)$ τέτοια ώστε:

$$E(T_1 | \theta) = E\{t(\mathbf{X}) | \theta\} = \theta_1 \quad \forall \theta \in \Theta,$$

τότε η εκτιμήτρια T_1 καλείται αμερόληπτη εκτιμήτρια της θ_1 .

Αν η εκτιμήτρια T_1 δεν είναι αμερόληπτη τότε η ποσότητα $b(\theta) = E(T_1 | \theta) - \theta_1$ ονομάζεται μεροληψία της T_1 .

Παράδειγμα: Ας θεωρήσουμε δυο διαφορετικές εκτιμήτριες της διασποράς σ^2 ενός πληθυσμού:

$$T_1 = t_1(\mathbf{X}) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2$$

και

$$T_2 = t_2(\mathbf{X}) = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2.$$

Παρατηρούμε ότι:

$$E\left[\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2\right] = E\left[\sum_{i=1}^n X_i^2 - n\bar{X}^2\right] = \sum_{i=1}^n E[X_i^2] - nE[\bar{X}^2]$$

και εύκολα προκύπτει ότι:

$$E[X_i^2] = \sigma^2 + \mu^2, \quad E[\bar{X}^2] = \sigma^2/n + \mu^2,$$

δηλαδή $E\left[\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2\right] = (n-1)\sigma^2$. Συνεπώς $E[T_1 | \sigma^2] = \frac{n-1}{n}\sigma^2$ και $E[T_2 | \sigma^2] = \sigma^2$.

Έτσι η T_2 είναι αμερόληπτη εκτιμήτρια της διασποράς σ^2 .

Μέθοδοι Εκτίμησης:**A) Μέθοδος Ροπών:**

Έστω $\mathbf{X} = (X_1, \dots, X_n)$ το τυχαίο δείγμα από τον πληθυσμό $(X, \mathcal{X}, f(x; \boldsymbol{\theta}), \boldsymbol{\theta} = (\theta_1, \dots, \theta_m) \in \Theta)$.

Λαμβάνουμε τις m πρώτες δειγματικές ροπές περί την αρχή:

$$m'_k = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^k, \quad k = 1, \dots, m$$

και τις εξισώνουμε με τις αντίστοιχες ροπές του πληθυσμού:

$$\mu'_k = E(X^k) = \int x^k f(x; \boldsymbol{\theta}) dx = g_k(\boldsymbol{\theta}), \quad k = 1, \dots, m.$$

Τότε έχουμε το σύστημα:

$$g_k(\boldsymbol{\theta}) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^k,$$

η επίλυση του οποίου μας δίνει τις εκτιμήτριες με την μέθοδο των ροπών $\theta'_1, \dots, \theta'_m$.

Παράδειγμα: Έστω τυχαίο δείγμα $\mathbf{X} = (X_1, \dots, X_n)$ προερχόμενο από κανονικό πληθυσμό $N(\mu, \sigma^2)$. Να βρεθούν με την μέθοδο των ροπών εκτιμήτριες για τα μ, σ^2 .

Οι δύο πρώτες δειγματικές ροπές είναι:

$$m'_1 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i = \bar{X} \quad \text{και} \quad m'_2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2.$$

Οι αντίστοιχες ροπές του πληθυσμού είναι:

$$\mu'_1 = E(X) = \mu \quad \text{και} \quad \mu'_2 = E(X^2) = \sigma^2 + \mu^2.$$

Άρα έχουμε το σύστημα:

$$\left\{ \begin{array}{l} \mu = \bar{X} \\ \sigma^2 + \mu^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 \end{array} \right. \Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} \mu' = \bar{X} \\ (\sigma^2)' = \frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^n X_i^2 - n\bar{X}^2 \right) \end{array} \right.$$

B) Μέθοδος Μεγίστης Πιθανοφάνειας:

Έστω $\mathbf{X} = (X_1, \dots, X_n)$ το τυχαίο δείγμα από τον πληθυσμό $(X, \mathcal{X}, f(x; \boldsymbol{\theta}), \boldsymbol{\theta} = (\theta_1, \dots,$

$\theta_m) \in \Theta)$. Η συνάρτηση πιθανότητας του $\mathbf{X}$ τότε είναι $\prod_{i=1}^n f(x_i; \boldsymbol{\theta})$. Η συγκεκριμένη

συνάρτηση όταν οι τιμές x_i των X_i ($i=1,\dots,n$) είναι γνωστές μπορεί να θεωρηθεί ως συνάρτηση της παραμέτρου θ . Έτσι μπορούμε να θέσουμε:

$$L(\theta) = \prod_{i=1}^n f(x_i; \theta), \theta \in \Theta.$$

Η $L(\theta)$ ονομάζεται **συνάρτηση πιθανοφάνειας** καθότι εκφράζει πόσο πιθανοφανείς, ή διαφορετικά πόσο σύμφωνες με το συγκεκριμένο δείγμα $\mathbf{X}=\mathbf{x}$, είναι οι διάφορες τιμές της παραμέτρου θ .

Μεγιστοποιώντας την $L(\theta)$ ως προς $\theta \in \Theta$ προκύπτουν οι εκτιμήτριες μέγιστης πιθανοφάνειας (Ε.Μ.Π.) της θ , συμβολιζόμενες με $\hat{\theta}_1, \dots, \hat{\theta}_n$.

Δηλαδή:

$$\hat{\theta}=(\hat{\theta}_1, \dots, \hat{\theta}_n) : L(\hat{\theta}) = \sup_{\theta \in \Theta} L(\theta), \theta \in \Theta \Leftrightarrow \hat{l}(\hat{\theta}) = \sup_{\theta \in \Theta} l(\theta), \theta \in \Theta,$$

όπου $l(\theta) = \log(L(\theta))$, αύξουσα συνάρτηση της $L(\theta)$, με $\log$ να είναι ο φυσικός λογάριθμος.

Λύνοντας το σύστημα $\frac{\partial l(\theta)}{\partial \theta_j} = 0 \quad \forall j=1, \dots, m$ προκύπτει η $\hat{\theta}=(\hat{\theta}_1, \dots, \hat{\theta}_n)$, αφού πρώτα

βέβαια βεβαιωθούμε ότι οι αντίστοιχοι πίνακες των δευτέρων μερικών παραγώγων της $l(\theta)$ είναι γνήσια αρνητικοί για $\theta = \hat{\theta}$, έτσι ώστε το $\hat{\theta}$ να είναι πράγματι σημείο μεγίστου.

Παράδειγμα: Έστω τυχαίο δείγμα $\mathbf{X} = (X_1, \dots, X_n)$ προερχόμενο από πληθυσμό $P(\lambda)$. Να βρεθεί η Ε.Μ.Π. της λ .

Η συνάρτηση πιθανοφάνειας είναι:

$$L(\lambda) = \prod_{i=1}^n e^{-\lambda} \frac{\lambda^{x_i}}{x_i!} = e^{-n\lambda} \frac{\lambda^{\sum_{i=1}^n x_i}}{\prod_{i=1}^n x_i!} \Rightarrow l(\lambda) = -n\lambda + \sum_{i=1}^n x_i \log(\lambda) - \sum_{i=1}^n \log(x_i!).$$

Οπότε:

$$\frac{\partial l(\lambda)}{\partial \lambda} = 0 \Rightarrow -n + \frac{1}{\lambda} \sum_{i=1}^n X_i = 0 \Rightarrow \hat{\lambda} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i = \bar{X}.$$

Θεώρημα: Εάν η απεικόνιση $g: \Theta \rightarrow \Xi$ είναι αμφιμονοσήμαντη και επί τότε η Ε.Μ.Π. της $\xi = g(\theta)$ είναι η $\hat{\xi} = g(\hat{\theta})$.